

ledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i det førstnævnte område er eller måtte blive undergivet.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på skatter, som er omfattet af denne aftale.

Artikel 23

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af et af områderne eller dem begge, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse områders interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i det område, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 22, stykke 1, for den kompetente myndighed i det område, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes berettiget, og hvis myndigheden ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i det andet område med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i områders interne lovgivning.

3. Områders kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af aftalen. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i aftalen.

4. Områders kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik

på indgåelse af en aftale i henhold til de foregående stykker.

Artikel 24

Udveksling af oplysninger

1. Områders kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale eller administrationen eller håndtælingen af områders interne lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges af vegne af områders, deres underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod aftalen. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af et område i medfør af stykke 1, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til dette områders interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til, klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsyn med det førstnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges et område en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod dette eller det andet områders lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til dette eller det andet områders lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis et område anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal det andet område iværksætte de foranstaltninger, som er til rådig-